V KUCHYNI U TICKHAMŮ, JEDNOHO LETNÍHO PODVEČERA...

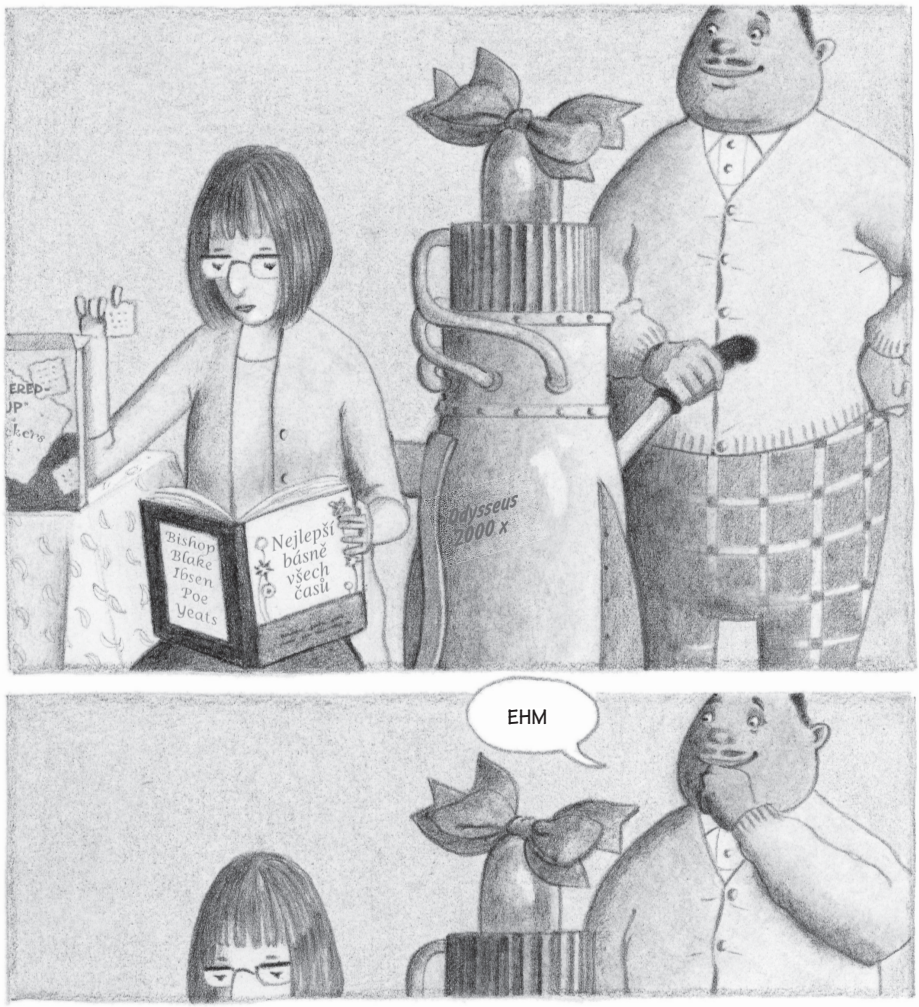

HODNĚ ŠTĚSTÍ ZDRAVÍÍÍ.
CO TO JE, DONALDE?
DÁREK K TVÝM NAROZENINÁM. JE TO ODYSSEUS 2000X SE SUPERSÁNÍM PRO VŠECHNY TYPY POVRCHŮ! VŠECHNO NEJLEPŠÍ.
JE TO VYSAVAČ.
JE TO ODYSSEUS 2000X!
JO, JE TO KLENOT MEZI VYSAVAČI. JE OPATŘENÝ EXTRADLOUHOU ŠŇŮROU, TAKŽE S NÍM DOSÁHNEŠ NA ÚPLNĚ VŠECHNO SMETÍ A ŠPÍNU. JE PRO DOMÁCÍ I VENKOVNÍ POUŽITÍ. VŠUDE SE DOSTANE. VŠECHNO ZVLÁDNE!
BEZVA.
MUSÍŠ HO VYZKOUŠET. ZAPNI HO!
PROBOHA, DONALDE.
CO, PROSÍM?

Odysseus 2000 x
Nejlepší básně všech částí
HÉJ, TAK TO PRR.
Odysseus 2000 x
Nejlepší básně všech částí

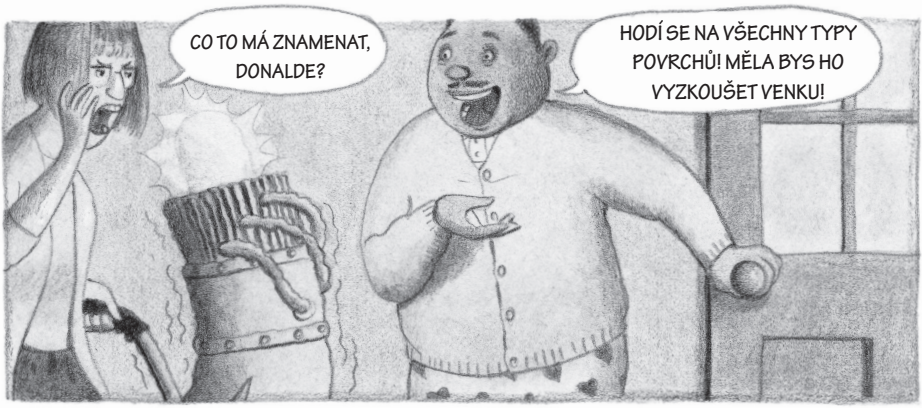

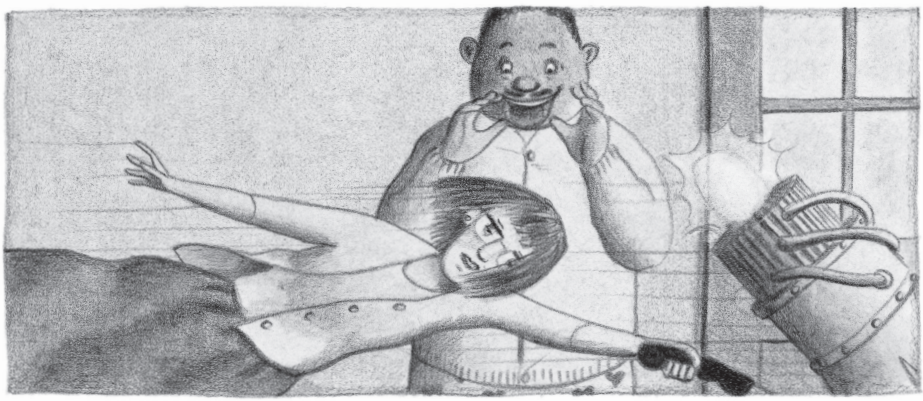

A TAKHLE TO VŠECHNO ZAČALO.
U VYSAVAČE.
OPRAVDU.

KAPITOLA PRVNÍ
Rozený cynik

Flora Belle Buckmanová seděla u svého stolu ve svém pokoji. Byla velice zaneprázdněná. Dělala dvě věci naráz. Ignorovala svoji matku a přitom četla komiks s názvem *Iluminovaná dobrodružství úžasného Zářiče!*

„Floro," křičela její matka, „co tam nahoře děláš?"

„Čtu si!" odpověděla stejně důrazně Flora.

„Vzpomeň si na naši dohodu!" pokračovala její matka. „Nezapomínej na naši dohodu!"

Na začátku léta se Flora ve slabé chvilce dopustila chyby, když podepsala dohodu, v níž stálo, že bude „usilovat o odklon od těch pitomých komiksových šaškáren a příklon k jasnému světlu opravdové literatury".

Přesně takovými slovy byla dohoda sepsána. Byla to slova její matky.

Flořina matka byla spisovatelka. Byla rozvedená a psala romantické romány.

A pak co jsou pitomé šaškárny, že.

Flora romantické romány nesnášela.

Vlastně nesnášela veškerou romantiku.

„Nesnáším romantiku," řekla si nahlas. Líbilo se jí, jak ta slova znějí. Představovala si je, jak se teď nad ní vznášejí

v komiksové bublině; slova vznášející se jí nad hlavou skýtala útěchu.

Zvlášť negativní slova na účet romantiky.

Matka jí často předhazovala, že je „rozený cynik“.

Flora měla tušení, že je to pravda.

BYLA ROZENÝ CYNIK, KTERÝ ŽIJE VZDOREM KE VŠEM DOHODÁM!

Jo, pomyslela si Flora, *to jsem přesně já*. Sklopila hlavu a vrátila se ke čtení o úžasném Zářičovi.

O několik minut později ji ze zaujetí vytrhl ohlušující zvuk.

Jako by u Tickhamů na dvorku přistál tryskáč.

„Hernajs, co to je?“ zeptala se. Vstala od stolu, vyhlédla z okna a uviděla paní Tickhamovou, jak pobíhá po dvorku s blyštivým a obrovským vysavačem.

Vypadalo to, jako by na dvorku luxovala.

To snad ne, pomyslela si Flora. *Koho by napadlo luxovat si dvorek?*

Ve skutečnosti to vypadalo, jako by paní Tickhamová nevěděla, *co* dělá.

Zdálo se, jako by měl situaci pod kontrolou spíše vysavač.

A Floře připadalo, že se vysavač zbláznil. Nebo jeho motor. Nebo něco takového.

„Zkoprnělá láce," ulevila si Flora nahlas.

A potom uviděla, že paní Tickhamová s vysavačem míří rovnou k jedné veverce.

„Hej, vy tam," vyhrkla Flora.

Zabušila na okno.

„Pozor!" zakřičela. „Vždyť tu veverku vysajete!"

Když svá slova pronesla, v jakémsi zvláštním pohnutí si uvědomila, že je vidí, jak jí visí nad hlavou.

„VŽDYŤ TU VEVERKU VYSAJETE!"

Nikdo nemůže předpovědět, jaké druhy vět se mu můžou vydrat z úst, pomyslela si. *Koho by třeba napadlo, že zakřičí: „Vždyť tu veverku vysajete"?*

Slova, která pronesla, však neměla žádný efekt. Flora byla příliš daleko. Vysavač dělal příliš velký rámus. A také byl očividně odhodlaný šířit zkázu.

„Těmhle nepřístojnostem je třeba učinit přítrž," řekla Flora hlubokým a superhrdinským hlasem.

„Těmhle nepřístojnostem je třeba učinit přítrž" byla slova, která vždycky pronášel nenápadný uklízeč Alfred T. Skluz, než se proměnil v úžasného Zářiče a stal se závratně vysokým, zločiny potírajícím sloupcem ohně.

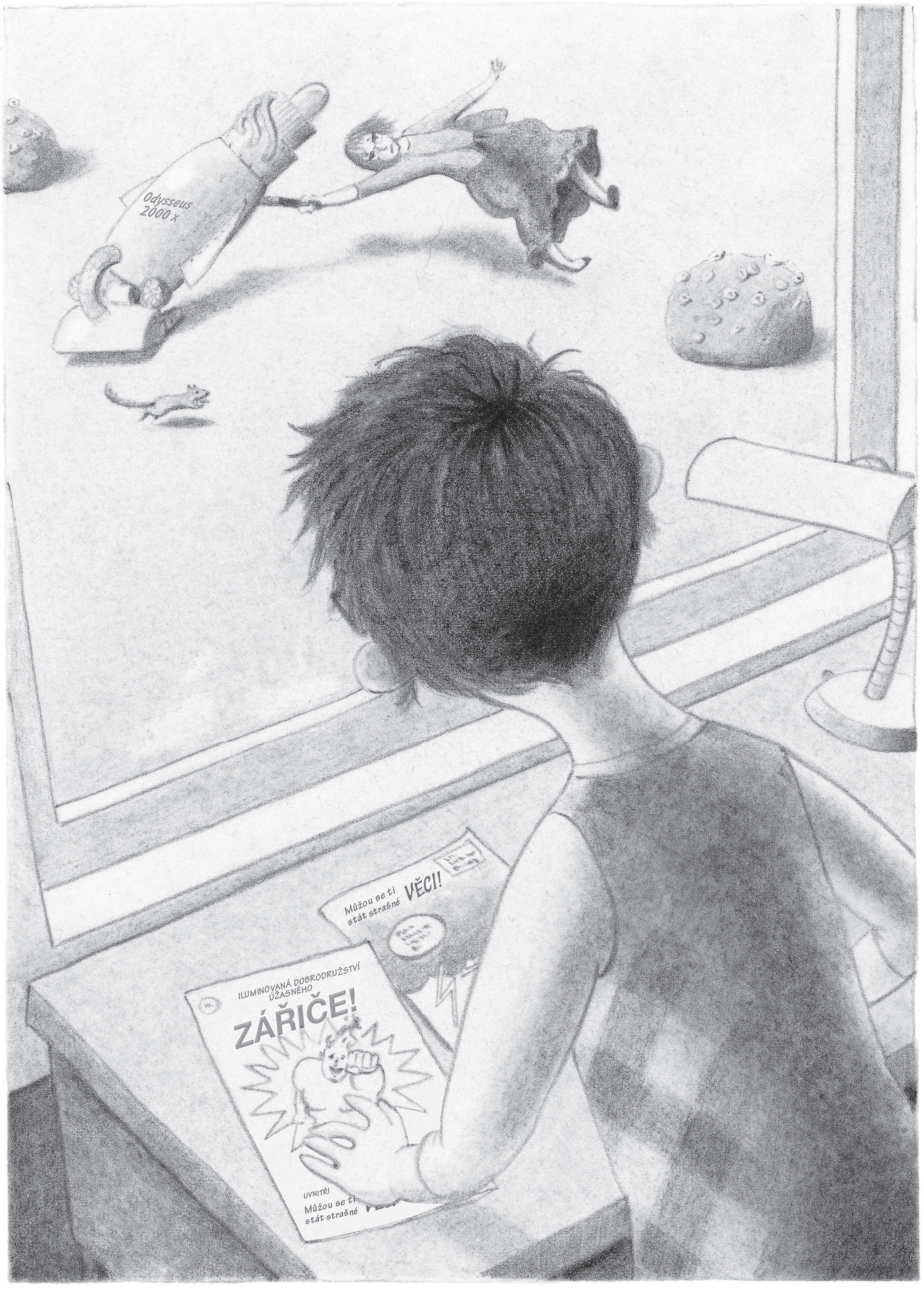
Odysseus 2000 x
Můžou se ti stát strašné VĚCI!
ILUMINOVANÁ DOBRODRUŽSTVÍ ÚŽASNÉHO
ZÁŘIČE!
UVNITŘ!
Můžou se ti stát strašné

Alfred T. Skluz však bohužel nebyl právě přítomen.

Kde se Zářič toulá, když ho nejvíc potřebujete?

Ne že by Flora v superhrdiny doopravdy věřila. Ale stejně.

Stála u okna a dívala se, jak veverka mizí v útrobách vysavače.

Sssvist. Vžum.

„Bagumbo skákavá," vydechla Flora.